

eneste pensionist skal have forklaret, hvad der bliver skrevet til ham/hende«. (Folketingstidende 1978-79. forhandlingerne sp. 5733).

Når de ovennævnte ca. 7 milliarder kr. reguleres op og ned med de anførte påvirkninger af samfundskøkonomien, kan det med sikkerhed siges, at vedtagelse af nærværende lovforslag vil indebære *virksomheder på mindre end 1 pct. af nationalproduktet*. Så meget – eller så lidt – er det, som i kraft af Fremskridtspartiets ønsker om ændret fordelingspolitik på folkepensionsområdet vil blive flyttet fra den del af befolkningen, som er under 67 år, og over til dem, der er ældre.

4. For så vidt angår skattelovgivningen indebærer Fremskridtspartiets forslag om forhøjede bundfradrag, at næsten alle pensionister meget hurtigt får total skattefrihed og befrielse for de bekymringer, den nymodens kildeskat påfører dem. Se nærmere kapitlerne 69 og 91, i bogen »Ud af skattereformfælderne«.

5. Den meget indviklede og uhyre uretfærdige boligstøttelovgivning bør efter Fremskridtspartiets opfattelse ophæves. Samfundskønomisk er den jo reelt et tilskud til forhøjet huslejeniveau.

Når det drejer sig om folkepensionister, stiller forholdene sig anderledes: de er typisk ude af stand til at forøge deres indtægt, og de har ofte svært ved at flytte og omstille sig til anden bolig end de omgivelser, hvor de måske har boet i årtier. Derfor er det her på sin plads med generelle boligydelsesregler, så pensionisten trykt kan regne med at blive boende sin tid ud i den tiltvante bolig. Derfor ønsker Fremskridtspartiet bevarelse af de nuværende *boligydelser* (se lovekendtgørelse nr. 670 fra 1986 som ændret ved lov nr. 929 af 19. december 1986, lov nr. 948 af 23. december 1986 og lov nr. 379 af 10. juni 1987).

Hjemmehjælpsordningen bør styrkes også fra fredag eftermiddag til mandag morgen. Madudbringningsordninger bør forbedres ved, at maden efter pensionisternes valg skal kunne indtages på lokale restauranter i disses stille timer, se indlæg af Poulsen (FP), Folketingstidende 1986-87 (1. samling) forhandlingerne spalte 3895-3899.

6. Med hensyn til *social ydelser i øvrigt* ud over folkepensionen medfører nærværende lovforslag ingen ændring i nuværende lovgivning og praksis, heller ikke vedrørende de kommunale rådighedsbeløb (jf. finanslovens § 15.03.32), gratis sygehusophold, lægebehandling, varmhjælp, havearbejde, plejehjem, beskyttede boliger, dagcentre, omsorgsforanstaltninger, licenstilskud, 65-billetter, tandproteser, medicin- og brillehjælp, ergoterapi, sne-rydning osv. Men rent faktisk vil disse mange om-

råder nok blive noget mindre udgiftskrævende, fordi trangen bliver mindre, når folkepensionen bliver større.

Idealmålet er selvsagt så stort et folkepensionsbeløb, at alt behov forsvinder for, at folkepensionister med hatten i hånden skal tigge om særstøtte hos skrankepaver, der efter behag kan vende deres tommelfinger op eller ned.

De gældende ordninger kræver kontorforvaltninger, for hvilke folkepensionisten i skemablanetter og på anden vis skal blotlægge sine personlige forhold. Men det vil aldrig skabe retfærdighed mellem hundredtusindvis af forskelligt stillede mennesker, at der skal administreres punktvis specialordninger i stedet for, at hver selv afgør, hvad han vil betale for med sine egne penge. Social indsats er bedst, når den ikke umyndiggør mennesker, så de reduceres til sagsmapper på offentlige kontorer og institutioner.

Folkepensionssatsen skal gøres så høj, at folkepensionister som sådan ikke fortsat skal kunne betegnes som en svag gruppe eller i øvrigt diskrimineres som noget særligt, modsat den øvrige befolkning. Selvfølgelig vil gruppen folkepensionister fortsat som næsten alle andre samfundsgrupper have svage medlemmer, og de skal selvsagt hjælpes af samfundets almindelige sociale sikkerhedsnet, ganske efter samme regler, som gælder for alle andre danske medborgere. Det er derfor forkert, når regeringen, jf. Folketingstidende 1983-84 (2. samling), forhandlingerne spalte 5915, vil pådutte Fremskridtspartiet, at vi vil afskære svagt stillede folkepensionister fra gennem særlige pleje- og bistandsydelser at blive i hjemmet. Tværtimod er vi også på dette område det mest fremskridtsimødekommende parti i Folketinget, jf. nedenfor i slutningen af de særlige bemærkninger til lovforslaget, § 1, 2. pkt.

7. *Folkepensionen skal være ens for alle*. Folketinget bør ikke gøre forskel på de ældre efter deres ægteskabelige forhold eller deres tidligere arbejde. Grundsætningen »Ens pension for alle« ligger dybt forankret i fremskridtsforbedringen af den nuværende lovgivningstilstand, naturligvis forstået på den måde, at det, som er ens, er, hvad der ydes som skatteyderbetalt pension, herunder for eksempel tjenestemandspension, ATP og ydelser fra Lønmodtagernes såkaldte Dyrtidsfond. Enhver skal frit kunne sikre sig større pensioner gennem forsikringsordninger eller på anden vis, når der er tale om rent frivillige ordninger og ikke udbetalinger, der kommer fra tvangsudskrevne midler.

a. Selvfølgelig kan man argumentere for, at to i én husstand kan leve billigere pr. næse end enligt-